

RESUM DEL TREBALL

Panem et circenses intenta acostar encara més a tot aquell qui el llegeixi al món de la senzillament admirada, criticada, estudiada, perseguida, analitzada TELEVISIÓ, la qual és la raó de ser d'aquestes pàgines.

Per tal de fer-ne una petita **descripció**, cal dir que aquest projecte consta d'una primera part, en la qual es tracten temes i conceptes de caire general com “televisió”, “publicitat” i “teleporqueria”, amb els **objectius** de mostrar, d'aquesta última, una definició el més acurada possible i com pot plantejar-se com a un problema, la qual cosa es veurà més clarament a la segona part, en la qual el lector, a més a més, podrà adonar-se de la relació existent entre el mitjà i la societat. En una última i tercera part es proposaran, tenint en compte tot el que s'ha desenvolupat al llarg de les dues parts inicials, tres possibles solucions que podrien fer desaparèixer la porqueria de l'aparell catòdic.

Finalment, caldria dir que s'inclou un Annex. En aquest, s'incorpora *El manifesto contra la telebasura*, la lectura del qual serà del tot imprescindible al llarg del primer apartat per tal de poder copsar els diferents vessants del concepte, així com també les entrevistes realitzades per correu electrònic de Karmele Marchante i Joan Corbella - aquesta última, continuació de la ja gravada en vídeo-. A més a més, s'afegeix la part pràctica en la qual s'agrupa, en primer lloc, un model d'enquesta tal i com va ser contestada per 371 alumnes d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat del col·legi Nuestra Señora del Rosario; en segon lloc, les gràfiques dels resultats respectius i, en tercer lloc, una valoració que tracta amb més profunditat les dades obtingudes. Per

últim, i en format DVD, s'adhereix a l'Annex les entrevistes filmades a sis personalitats de l'àmbit televisiu, que foren realitzades pels integrants del treball i a les quals es farà constantment referència en el decurs del dossier. Així, també s'adhereix un CD amb el treball en format informàtic, amb un resum del mateix i amb un vídeo de caràcter simbòlic i sintètic sobre el tema que es tracta al projecte.

Arribats a aquest punt, caldria destacar les **conclusions** a les quals hom pot arribar un cop llegit tot aquest Treball de Recerca. Primer de tot, i segons la bibliografia utilitzada, **s'adverteix la gran incidència a la televisió del mercantilisme en què viu instal·lada la societat occidental d'avui dia, fet que es considera el màxim responsable del naixement de la teleporqueria.** Les ànsies de poder, diners i fama promouen uns continguts televisius que, a voltes, esdevenen el que hom coneix per infratelevisió. Tot i això, cal esmentar que el significat i l'acotament d'aquest terme no és gens fàcil. Sota aquest apel·latiu s'aixopluguen molts factors que acaben enllaçats i que provoquen que, efectivament, ni tan sols els mateixos professionals arribin a cap consens sobre què és o què no és teleporqueria. En segon lloc, **TOT allò que es retransmet a través de la televisió pot esdevenir teleporqueria.** Es considera, doncs, un mite que programes dedicats a la premsa del cor o els *reality shows* s'utilitzin com a únics paradigmes d'aquesta manera de fer televisió. La manipulació informativa, els falsos testimonis que poden sortir a la petita pantalla a explicar històries commovedores però fruit de la seva invenció, productes que puguin atemptar contra la Declaració dels Drets Humans o de, en aquest cas, la Constitució espanyola; tot plegat serà, també i entre d'altres, infratelevisió. En tercer lloc, **la televisió reflecteix la societat d'avui dia en la mesura que també la influeix i la modifica.**

D'aquesta manera, per la part d'influència que exerceix i, també, per la part de "porqueria" que té –allò que ha d'ésser esborrat, eliminat; és a dir, per la part negativa que conté-, **la teleporqueria és un problema.** Precisament per això, hom no pot restar sense fer res. Si hi ha un problema que, a més a més, afecta a una extensa part de la societat –tan gran com ho sigui el nombre de telespectadors-, calen solucions. Això porta a afirmar que, en quart i últim lloc, són **els espectadors els que tenen el poder per canviar la televisió d'avui dia i dur-la fins on desitgin.** Així, si els espectadors volen la televisió que hi ha actualment, aquesta seguirà tant de temps com ells vulguin, fins que no es canviï d'idea i llavors s'aposti per dirigir els seus continguts cap a un altre camí. Però això només és possible si els telespectadors ho volen; **TELEVIDENTS:** així, en plural, perquè canvis d'aquest tipus, de tanta importància i de tanta magnitud, només es poden dur a terme de manera col·lectiva. No serveix de res que un grup minoritari i reduït d'aquesta societat –en essència, democràtica i, per tant, en teoria, afí a atorgar a la majoria la legitimitat per decidir el seu mateix futur- clami per redirigir els continguts televisius que s'estan emetent diàriament. Tot plegat, doncs, només canviarà si la majoria creu que ho ha de fer; si la majoria entén, ja sigui per la seva formació o per un esperit crític prèviament fomentat, que els continguts televisius d'avui dia no són els adequats.

Cal dir, també, que en el present Treball de Recerca es tracten molts temes que podrien desenvolupar-se, perfectament, en posteriors projectes. A *Panem et circenses* no només es parla de televisió i teleporqueria: també hi té cabuda la societat, el capitalisme, el consumisme, etc.: tot un reguitzell de temes que, per la seva importància dins de l'àmbit televisiu, s'han hagut de tractar, a vegades, potser, menys del que hom voldria -atès que aquest Treball de Recerca se centra en la televisió i la teleporqueria i, per tant, no hi

tindria lloc segons quines reflexions sobre cap altre assumpte- per tal de poder desenvolupar la teoria necessària per entendre correctament el que es volia expressar.

Per últim, val a dir que, per una banda, aquest projecte ha estat elaborat per dos **alumnes** de 2n de Batxillerat i, per l'altra, que l'enquesta ha estat contestada, a l'hora de tutoria, amb la supervisió dels/de les tutors/es dels cursos corresponents, per un total de 371 estudiants d'ESO i Batxillerat, l'edat dels quals està compresa entre els 12 i els 18 anys.

Arribats a aquest punt, només cal dir que des de la primera pàgina fins a l'última, han passat molts mesos de treball constant i un pèl esgotador. Això ja és el final. La **valoració** no pot ser més positiva. Efectivament, tal i com ens va augurar la responsable d'aquest treball, la satisfacció és la gran recompensa: satisfacció pel treball, presumiblement, ben fet; per l'esforç i el temps invertits; per tot allò que hem après.